sammen. Dansk Kvindesamfund staar som den tredie Gruppe. Valgretsforeningen af 1908 som den fjerde med Fru *Blauenfeldt* som Formand.

Vi havde holdt Pladsen aaben for »Landsforbundet«.

Endnu har det ikke kunnet tage sin Bestemmelse, om hvorvidt det vil indtræde i denne Union, men afventer sin Generalforsamling til Efteraaret.

Vi behøver vel næppe tilføje, at Unionen ikke slynger sit Baand om Grupperne uden i Forholdet til det store Verdensforbund, som sædvanligt kaldes: »Den Internationale Alliance«. I alt indenlandsk Arbejde staar Forbundene aldeles uafhængige af hinanden.

Da vi har havt adskillige Forslag og Møder om Union baade i 1907 og i 1908, har vi følt os berettigede til at danne denne paa egen Haand før Londonmødet.

Et Forslag til at danne Unioner i Landene fremkom paa Amsterdam-Mødet 1908 som noget nyt, som en Udvej for at gøre Sammenslutningen i hvert Land saa meget omfangsrigere, den Sammenslutning, der skulde staa i Alliancen.

Vi har havt det Held at vore Forslag er blevne enstemmigt vedtagne i vort Forbund, som alt rummede alle Grupperne, kun delte paa en noget anden Maade.

De faglige men helt upolitiske Foreninger har trukket hele sit Medlemsantal til sig igen og møder op med stor Styrke; de ægte Valgretsforeninger har kun et lidet Medlemsantal. [1]) Kvindevalgretsklubben, [2]) Valgerda, [3]) Svendborg Klub, [4]) Nexø og Omegns Valgretsforening og [5]) Holbæk Valgretsforening.

»Den fjerde Gruppe hedder: *Valgretsforeningen af 1908* (Den kristelige Valgretsforening). Denne Forening har nu 2 Kredse i Kjøbenhavn, desuden Kredse i Hellerup, Roskilde, Odense, Fredericia, Aarhus, Holstebro, Esbjerg og en Del Steder paa Landet. Desuden har den Læsekredse, gennem hvilke den udbreder Oplysning om Kvindesagen samt om sociale Spørgsmaal. I den korte Tid den har bestaaet, har den allerede naaet at vække ikke liden Opmærksomhed og Sympathi for Kvinderetssagen indenfor kristelige Kredse, ligesom ogsaa flere af disses kendte Mænd og Kvinder har sluttet sig til Foreningen.

(Denne Beretning er sendt af
Fru Pastorinde Blauenfeldt.»)

Vi imødeser med Fortrøstning denne vor Unions kommende Virksomhed.

Dansk Kvindesamfund staar urørt i hele sin Sammensætning. Ogsaa *Valgretsforeningen af 1908* har kun behøvet at tage Hensyn til sig selv.

Kun »*Valgretsforeningernes Gruppe*« og »*Den faglige Gruppe*« har hver for sig maattet danne sin Bestyrelse, bestaaende af 3 Medlemmer. For Valgretsforeningernes Gruppe er Fru Nørlund Formand, Fru Broberg Sekretær og Fru Horten Kasserer. For »Den faglige Gruppe« er Fru Eline Hansen Formand, Frk. Neergaard Sekretær og Frk. Mathilde Petersen Kasserer.

Vi har haft særlige Beviser paa den store Nidkjærhed hvormed denne Gruppe har optaget sit Arbejde.

Idet vi udtaler vor Tilfredshed med hele denne Gruppedannelse medgiver vi denne Union — som endnu kun mangler Navn af Union — vore bedste Ønsker. J. M.

Kvindevalgretsklubben holdt et Møde den 3die Februar hos Fru Agnete Claudius ved hvilket Hr. Folkethingsmand Sørensen gav et oplysende Foredrag: »*Den praktiske Udøvelse af Kvindernes kommunale Stemmeret*«. Han oprullede grangivelig for os det Billede vi om faa Dage skulde betragte med egne Øjne; og udmalede de Farer som et Forsøg paa »Valgtryk« under selve de »hellige Vægges Skygge« kunde medføre for de Ukyndige. Heldigvis er det saa godt som uhørt, at Loven nogensinde statuerer et Eksempel og kaster en Overtræder af Forbudet i Fængsel.

Belærte af Hr. Folkethingsmand Sørensens advarende Ord traadte vi alle tause ind i de hellige Haller og vore Læber havde ikke aabnet sig til et Ord, da vi atter traadte ud, ja, vi forfærdedes endog, naar nogen bagefter spurgte os: *hvad Liste vi havde stemt for?*

Vi havde al Grund til at være glade og taknemmelige for Hr. Folkethingsmand Sørensens udmærkede Foredrag og beklagede af Hjertet, at forrygende Snestorm havde afholdt mange af Medlemmerne fra at komme.

Da Alliancen holder Møde i April og vi rejser fra Kjøbenhavn den 21de tog vi vort April-Møde den 31te Marts hos Fru Münter. Hr. *Overretssagfører Munch-Petersen* holdt et udmærket Foredrag for den talrige og interesserede Tilhørerkreds. Foredraget, som vi giver et lille Uddrag af, hedder:

Kvindesag og Lovgivning.

Imellem disse to har altid eksisteret en Vexelvirkning. Lovgivningen har altid — om end ej med rundhaandede Resultater — arbejdet paa Kvindesag, og Kvindesagen har stadigt arbejdet paa at gøre Lovgivningen opmærksom paa sin ydmyge og beskedne Tilværelse; og mærkeligt nok har Lovgivningen naadigt givet et lille Nik af og til ligeoverfor de Forlangender, den opstillede. Kvindesagens Arbejde gik altid ud paa at stille Kvinden lige med Manden. Lovgivningen vilde her kun høre tale om de *ugifte* Kvinder, thi de gifte Kvinder var hjemfaldne til at staa under Mandens Overhøjhed, hvilket Forhold kun de seneste Aar har ændret.

I 1857 blev ugifte Kvinder myndige paa samme Maade som Mænd og fik samme Arveret som Mænd. Broder og Søster arvede lige. I 1880 fik Kvinder — takket være Hr. Frederik Bajers Lovforslag — Ret til at raade over deres Selverhverv. I 1899 kom en Lov, der gjorde Kvinderne myndige (se foregaaende Blad om Kvindernes retslige Stilling). Men da den modtagne Myndighed først blev beklippet for sin oprindelige Betydning af Raadighed, er denne Lov at anse som en Krøbling. Overretssagføreren understreger det store Arbejde, der for Tiden paagaaer for en Revision af Loven fra 1899.

Naar vi troer, at Loven paabyder os at tage vor Husbonds Navn, er dette en Fejltagelse. Vi kan være lige godt gifte, om vi end beholder vort eget Familienavn. Vi har ligesaa lidt nogen juridisk Forpligtelse til at antage vor Ægtemands Navn som Birgitte Gjøe i sin Tid behøvede at kalde sig »Fru Herluf Trolle«. Loven bestemmer intet andet nu, end hvad den gjorde dengang.

Efter bestaaende Lovgivning har den gifte Kvinde ingen Ret til at løse Næringsbevis. Det er endnu Mandens Sag at bestemme, hvor Boligen skal være.

Hustruens Indfødsret beroer paa Mandens. Hvis en Kvinde gifter sig med en Udlænding, faar hun hans Nationalitet og tabør sin Forsørgelsesret i Danmark. Er hun trængende, henvises hun til Mandens Hjemsted.

Forældremagten (som i sidste Artikel paavist) skal efter den bestaaende Lovgivning tilfalde begge Forældre, *men i Tilfælde af Uenighed bliver Manden den bestemmende.*

For Tiden er der til Justitsministeren indbragt et Forslag til Ændring af Loven fra 1899 samt et Forslag til en mere retfærdig Fordeling af Forældremagten, saaledes at Moderen faar lige Ret med Faderen.

Kvinderne favoriseres af Lovgivningen nu; men i een Henseende staar den danske Lovgivning ubevægelig. Den vil ikke — som den norske alt forlængst har gjort — tildele Kvinderne nogen Ret til at blive Nævninger.

Thi der er nu lige kommet en ny Lov om Rettens Pleje, givet den 26. Marts 1909. Heri bestemmes, at Nævningerne skal udtages af *Folketingsvælgerne.*

Her ser vi en ny Grund til at arbejde stærkt for at Kvinderne skal opnaa politisk Valgret, thi saa vil tillige Retten til at blive Nævning falde i vort Skød af sig selv fra Samfundets store Træ; det behøver end ikke rystes. Maaske vore Lovgivere har tænkt sig, at denne er den naturlige Vej for Kvinderne til at blive Nævninger, og at Ventetiden ikke skal blive lang. Johanne Münter.

Kvindernes Soldaterhjem,
Kronprinsessegade 46, København.
Kufferter og Tøj opbevares, Tøjet er assureret. Læsestue, Aviser fra alle Egne af Landet. Aabent hele Dagen.
Alle Oplysninger faas hos KAREN JENSEN, Højskolehjemmet, Nørrevoldgade 24, København. Samme Sted faas »Den lille Rigsdagstidende« à 10 Øre pr. Hefte.

Kvindestemmerets-Bladet udkommer næste Gang i den sidste Halvdel af Maj og vil især omhandle Alliancens forestaaende Kongres i London fra 26. April til 2. Maj.

Redigeret af Fru **Johanne Münter**, Bredgade 34, Kbhvn.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.